

„JE TO LEN...” - DÔVOD, PREČO SA NIKDY NEPODROBÍM KORONA ÚTLAKU - prepis videa

- CZ24 News | 22. září 2021

Sú to len dva týždne. Je to len o dodržiavaní odstupu deväťdesiatich centimetrov. Je to len o dodržiavaní odstupu stoosemdesiat centimetrov. Je to len o nechodení von. Je to len o nepodávaní si rúk. Je to len o práci z domu. Je to len o zatvorení nedôležitých podnikov.

Sú to len bary. Sú to len reštaurácie. Sú to len divadlá. Sú to len koncerty. Je to len tancovanie. Sú to len interiérové športy. Sú to len spevácke zbory.

Sú to len nepodstatné zdravotnícke služby, ktorých sa musíte vzdať. Sú to len nepodstatné veci, ktoré si nesmiete kúpiť.

Je to len o tom, že nemôžete cvičiť. Sú to len telocvične. Je to chvílkový zákaz vášho podnikania. Je to len o tom, že chvíľu nebudete zarábať. Je to len o tom, že chvíľu nebudete schopní platiť svoje účty.

Sú to len menšie neprijemnosti. Ide len o to, že nemáte dovolené zdieľať auto cestou do práce.

Ide len o to, že sa chvíľu nemôžete stykať s ľuďmi. Ide len o to, že nemôžete chvíľu cestovať. Ide len o to, že sa chvíľu nemôžete objímať s ľuďmi. Pri sexe je riziková len misionárska poloha (poznámka: toto fakt radili v niektorých krajinách).

Ide len o to, že chvíľu nevidíte svoju rodinu a priateľov. Ide len o to, že dočasne nenavštevujete svojich starých rodičov. Ide len o to, že vaši starí rodičia nesmú mať kvôli svojej bezpečnosti žiadne návštevy.

Musíte obetovať len jedny narodeniny. Je to len jedna Veľká noc. Vlastne len dve Veľké noci. Musíte obetovať len dvoje narodeniny. Je to len o tom, že rok a pol neoslavujete žiadne životné míľniky.

Je to len dočasné. Je to len bezpečnostné opatrenie. Je to len o vašej schopnosti platiť hotovosťou. Je to len o dohľadávaní kontaktov. Je to len o testovaní. Je to len meranie teploty. Je to len skenovanie vašej tváre. Je to len menšia strata súkromia.

Je to len jeden semester. Sú to len dva semestre. Je to len rok zo života vášho dieťaťa. Je len jeden semester navyše. Je to len ukončenie štúdia na strednej škole.

Prišli ste len o narodenie svojho vnúčaťa. Je to len to, že nemôžete byť pri svojich príbuzných, keď sú chorí, alebo zomierajú. Je to len to, že nemáte pohreb. Je to len to, že nemôžete osobne žiaľovať so svojimi blízkymi.

Ide len o to, že nemôžete navštevovať bohoslužby. Ide len o to, že nemôžete praktizovať niektoré časti svojho náboženstva.

Sú to len dezinformácie, čo sa cenzuruje. Cenzurujú len konzervatívcov. Cenzuruje sa len časť vedy. Na internete sú zakazovaní len ľudia s opačnými názormi. Vláda sa s cenzúrou zameriava len na

opozíciu. Cenzurujú sa len nesprávne názory.

Je to len ekonomika. Finančne trpia len majitelia malých podnikov. Finančne trpia len chudobní. Finančne trpia len živnostníci. Je to len finančné utrpenie. Sú to len malé podniky, ktoré museli zavrieť natrvalo. Zatvorených bolo len niekoľko veľkých podnikov.

Je to len o tom, že sa od svojho domu nesmiete vzdialiť ďalej než na pár kilometrov. Je to len zákaz vychádzania. Je to len povolenka. Sú to len dva týždne osamote. Je to len rok spoločenskej izolácie.

Je to len jedna vakcína. Je to len jedna séria následných očkovaní. Sú to len pravidelné preočkovania každých šesť mesiacov.

Sú to len ďalšie dva týždne. Je to len jeden lockdown navyše. Je to len týždeň – nanajvýš dva – čo budete musieť dokazovať, že ste spôsobilí participovať na spoločnosti. Zo spoločnosti budú segregovaní len nezaočkovaní. Je to len zdravotný test.

Celkom jednoduché, nie?

Tak to skrátka spravte!

Keď ale všetky tie „len“ sčítate, dáva to dokopy celé naše životy.

Za vyše rok a pol počítania sme boli okradnutí o schopnosť žiť naplno naše životy, robiť vlastné zmysluplné rozhodnutia a vyjadrovať naše hodnoty spôsobom, ktorý považujeme za vhodný.

Je to „len“ neschopnosť vyjadriť našu ľudskosť a úplnú negáciu samotných našich „ja“. Všetky tieto opatrenia slúžili ako zákaz vyjadriť navonok svoju platnú a zložitú vnútornú realitu. Tento druh potláčania svojho „ja“ pôsobí proti samotnej duši človeka.

Všetky tieto údajne malé a údajne krátkodobé „len“ nás transformovali na totalitné štáty, z ktorých, zdá sa, nie je východisko.

V New Yorku, Kalifornii, Austrálii, na Slovensku či v Česku a inde dali ľudia vláde súhlas k takej kontrole nad našimi každodennými životmi, že ju musíme žiadať o povolenie ovládať naše telá, slobodne sa pohybovať, praktizovať náboženstvo, sami vzdelávať naše deti, protestovať, atď.

Čoskoro nám svetoví lídri zakážu našu schopnosť vyjadrovať sa a vzájomne sa združovať online, aby sme už viac nemohli spochybňovať, namietat či organizovať sa proti krokom vlády. Je to deštrukcia demokracie.

Šokuje ma, že moji „progresívni“ priatelia – tí istí, ktorí vraj podporujú „sociálnu spravodlivosť“ – vítajú fašistickú spoločnosť, v ktorej vláda likviduje akúkoľvek opozíciu a jednotlivci nemôžu rozhodovať o svojich vlastných životoch.

Ja sa nepodriadam, pretože nechcem žiť v spoločnosti, ktorá je utváraná mimoriadnou ochotou podriaďovať sa vláde. V tejto dobe zverstiev nechcem byť spoluvinníkom.

Aký zmysel má život, keď človek existuje len preto, aby k svojej vlastnej škode poslúchal elitu? Je to vôbec život, keď človeku chýba činnosť, ktorá by riadila jeho život?

Ja som sa už, v rozpore s mojimi hodnotami, podriadil a to do hanebnej miery. Niektori by mohli povedať: „No čo, o jeden kompromis viac.“ Ale nebude to len o jeden kompromis viac. Bude to len ďalšia rezná rana v pomalejšej smrti, spôsobenej tisíckami rezných rán.

Podrobenie sa len legalizuje tyranské prejavy moci a zabezpečuje, že takých prejavov bude v budúcnosti viac.

A čo za robenie kompromisov človek dostáva? Len svoje pokračujúce členstvo v spoločnosti, ktorá si vás ponechá len vtedy, keď obetujete seba a stanete sa iba odrazom túžob vládnucej triedy.

Má zmysel držať sa takejto spoločnosti?

Keď v nejakej spoločnosti nemôžete byť naozaj sami sebou, stojí za to sa tej spoločnosti držať? Podľa mňa nie.

Hoci ma opustenie stability mojej komfortnej zóny desí, zostať v nej znamená pokračovať vo svojom umlčovaní a scvrkovaní sa kvôli falošnému pocitu prijatia. Takým spôsobom ide skôr o diskomfortnú zónu.

Zakaždým, keď som vyjadril svoje obavy o budúce smerovanie spoločnosti, mi priatelia povedali: „to sa nestane“. Zakaždým, keď sa to stalo, len pokrčili plecami a pripomenuli mi, že povolnosť bola voľbou.

Som si istý, že keby ma v tomto bode mala vláda odviezť do internačného tábora (čo nie je celkom za vlny pritiahnutá predstava, lebo v minulosti sa to už stalo) za to, že som nebezpečný disident, moji priatelia a rodina by sa tomu prizerali a povedali by, že je to moja vina, lebo som sa nepodriadil.

Nie sú už schopní uznať ľudskosť opozície či vyslovovania pochybností o vláde.

Nepodriadim sa, lebo nechcem žiť vo svete, v ktorom by sa moji domnelí spojenci šťastne prizerali môjmu prenasledovaniu vládou.

Nepripôsobím sa, lebo politická klíma sa stala takou cenzorskou, autoritárskou a celkovo toxickou, že moje názory nebudú v tunajšom politickom procese nikdy zastúpené. Bez zastúpenia budú moje hodnoty a presvedčenia opätovne ohrozované štátnym zriadením, ktoré každú odchýlku od seba vidí ako chorú.

A tak moje podriadenie sa neposkytne žiadnu istotu nejakej lepšej liečby v budúcnosti.

Nepodrobím sa, lebo nie som konformista.

Nevzdám sa, lebo nechcem odmeniť vládnú manipuláciu a donucovanie.

Nevzdám sa, lebo by som mohol kedykoľvek zomrieť a ja nechcem, aby moje posledné spomienky boli spomienkami na zbabelé podrobenie sa tyranii a následnú biedu a protivenie sa sebe samému.

Nepoddám sa, lebo to nie je prvé vtieranie sa vlády do môjho tela, mysle a ducha; a keď sa poddáme, určite to nebude naposledy. Svojou poddajnosťou dosiahnem len potvrdenie nároku vlády na moje telo a život.

Nevzdávam sa, lebo toto je vojna a ja nepriateľovi nepodávam jeho víťazstvá.

Nepoddám sa, lebo odmenou za podriadenie sa bude, že so mnou spoločnosť bude stále zaobchádzať ako s občanom druhej kategórie.

Nepodvolím sa, lebo som svedomitý oponent.

Neodstúpim, lebo opatrenia sú zbytočné a jediným praktickým efektom bude nárast vládnej moci.

Nepoddám sa, lebo nechcem byť len otrokom v budúcej verzii sveta, ktorý tvoria. Nechcem robiť len to, čo mi kážu. Nechcem, aby som sa musel prosiť o prístup k nevyhnutným životným potrebám, na ktoré mám ako živá bytosť na tejto planéte nárok.

Nepoddám sa, lebo ich náboženstvo nie je mojím náboženstvom a ja odmietam uctievať falošnú modlu.

Nekapitulujem, lebo nechcem zradiť svojich predkov a predchodcov, ktorí za mňa bojovali, aby som bol slobodný.

Nevzdám sa, lebo sloboda je dôležitejšia než pohodlie a pokoj.

Neprispôbim sa, lebo keby som tak urobil, bol by som plný zúrivosti proti spoločnosti, zlosti voči svojim priateľom a rodine a odporu voči sebe samému, ktoré by ma zožierali zaživa. Stal by som sa zatrpknutejším a necitlivým a to pre seba nechcem.

Pre toto všetko to „*skrátka nespravím*“.